Jocul vieții

On Septembrie 24, 2009

Transformă-ți viața într-un joc din care să dobândești înțelepciune și experiență, rescriind legile pe care ea se construiește.

Visul unui copil: *„ Aș vrea să pot să mă joc la nesfârșit, orice fel de joc, numai să mă joc "*. Jocurile ne eliberează de stres, ne energizează, ne fac să ne simțim speciali, mai tineri, deseori mai visători și mai încrezători în viitorul pe care ni-l plăsmuim cu propriile noastre mâini. Ce s-ar face copiii fără jocuri? Ce s-ar face adulții fără jocuri?

Cu toții, chiar dacă nu o recunoaștem deschis, îndrăgim jocurile, distracția, voia bună. Vedem un film de acțiune - un joc tensionat de-a șoarecele și pisica. Vedem o comedie - jocul comic pe care îl fac actorii. Şi vorba aia: toată lumea joacă teatru. Voluntar sau involuntar toți suntem părtași la jocul vieții, fie că respectăm sau nu regulile. Două întrebări nu pot fi însă eludate: Care este miza? și Oare vom fi câștigători?

Cu ani în urmă, în timpul facultății, obișnuiam să mă întâlnesc deseori cu colegii și prietenii mei cei mai buni la sfârșit de săptămână. Dacă afară era cald și frumos jucam tenis de masă, tenis de câmp sau fotbal, dacă era rece și urât, stăteam în casă și jucam cărți sau Monopoly.

Odată, în timp ce jucam, nepoțica prietenului meu se uita cu atenție la noi din fotoliul din stânga camerei, fără să se miște. Avea o carte deschisă în brațe, groasă, cartonată, de culoare maro închis. La o privire mai atentă se putea desluși autorul și titlul operei: *"Jules Verne - Ţara Blănurilor"* . Dar nu citea deloc. Nu se putea concentra din cauza noastră. Căci cum poți să citești o carte când în preajma ta se află un grup de persoane care se distrează cu un joc interesant și interactiv? Ca orice alt copil voia și ea să ia parte la joc, nu sa se simtă ca într-o colivie, neinclusă în spectacolul jocului.

Ne privea cu mare atenție: fiecare mutare pe care o făceam, cum dădeam cu zarul, cum mutam pionii, cum împărțeam banii, cum împărțeam jetoanele, ce vorbeam, ce spuneam, cum ne amuzam. Pe fața ei se putea citi uimirea precum și o bucurie de nedescris ca atunci când aștepți la rând la înghețată, însă în sufletul ei cred că era tristă. Ea nu era băgată în seamă de nimeni. Ar fi dorit să se joace și ea cu noi, să arunce zarurile, să încaseze banii.

În ochii ei verzi albăstrui se puteau citi cu ușurință cuvintele: *„ Aș vrea și eu să mă joc cu voi, vă rog să mă chemați și pe mine să mă joc. Vă rog, vă rog, vă rog... "*

Leadership: Te comporți contrar compromisului de a supune unei judecăți aspre ceea ce se consideră a fi efectul unei disproporții durabile între valoarea dobândită prin captarea atenției și rezultatul experienței de ascultare?

Așa cum un părinte trebuie să-și educe întotdeauna copilul din lecțiile pe care el însuși le-a învățat, cunoașterea trecând astfel din generație în generație și devenim tot mai înțelepți – tot astfel liderul trebuie să-și disciplineze eficient emoțiile, gândirea și practicile din lecțiile învățate de la ceilalți, și cu cât își va exersa capacitatea de înțelegere cu atât își va modela mai frumos caracterul și cu atât valoarea leadershipului său va crește.

Fiecare dintre noi poate exercita o influență mai mică sau mai mare asupra celorlalți. Uneori nu ne dăm seama cât de important este ceea ce facem, modul în care ne distrăm sau cum ne desfășurăm activitățile. Dar lumea ne privește, ne studiază curioasă, de aproape sau de la

distanță, voluntar sau involuntar.

Oamenii sunt convinși sau impresionați de „jocul" tău? Dacă da, îi încurajezi să participe și ei? Ştii să evaluezi sentimentele și dorințele lor? Te concentrezi în special pe furnizarea de indici care să-ți care să-ți dezvolte continuu evoluția? Atitudinea ta este factorul cheie ce îi face pe oameni să se alăture jocului tău? Crezi că este necesar să-ți regândești orientarea către oameni? Care crezi că e primul pas pe care trebuie să-l faci în acest sens?

A capta atenția cuiva este începutul procesului de însuflețire, în timp ce rezultatul experienței de ascultare este asociat cu apariția unei forme de răspuns la satisfacerea unei nevoi emoționale.

A te comporta contrar compromisului de a supune unei judecăți aspre ceea ce se consideră a fi efectul unei disproporții durabile între valoarea dobândită prin captarea atenției și rezultatul experienței de ascultare, înseamnă să-ți înregistrezi prezența în viața oamenilor fără să te convingi de rostul tău printre ei.

Leadership: Încerci să produci însuflețire și entuziasm prin tot ceea ce faci, când nu știi ce decizie să iei in contextul transferului de cunoaștere?

Acasă, la locul de muncă, pe terenul de fotbal, în oraș la plimbare, peste tot sau aproape peste tot în jurul nostru se află ochi care ne privesc fiecare mișcare cu mult interes. Dacă maniera în care ne desfășurăm activitățile este interactivă, utilă și dinamică, dacă inspiră încredere, seriozitate, bucurie și entuziasm, toți cei din jurul nostru, vor dori să ni se alăture, să ia parte la „jocul" nostru.

Prin urmare dacă dorim să avem un impact pozitiv asupra vieților altora, atunci trebuie să ne străduim să producem însuflețire și entuziasm prin tot ceea ce facem, prin pasiunile pe care le avem, prin dăruirea și strădaniile noastre față de domeniul în care activăm; să căutăm să emanăm cât mai multă bucurie și fericire în jurul nostru.

Ca lider trebuie să ai capacitatea de a inspira încredere și de a însufleți pe toată lumea din jurul tău. Nu vei putea să conduci o echipă, să o îndrumi pentru îndeplinirea unor scopuri clare și precise dacă nu ești capabil să-i stimulezi pe membrii ei, să-i entuziasmezi, să le dai avântul de care au neapărată nevoie în realizarea planurilor tale.

Prin transferul de cunoaștere și înțelepciune mai ales către tânăra generație, care este un dat esențial al învățării, ca și al exercitării oricăreia dintre funcțiile intelectului, se poate ajunge la un fel de inversare de roluri care creează o confortabilă stare de bună dispoziție. Cel care ascultă devine un pol de informații, iar cunoscătorul devine efectul unei stări de grație și de reflecție asupra ființei interioare.

A nu ști ce decizie să iei în contextul transferului de cunoaștere este similar cu a fi un explorator de oceane care nu și-a terminat niciodată călătoria. Decizia de a promova o înțelegere nu este același lucru cu înțelegerea pe care o capătă omul asupra lumii sale interioare. Această înțelegere îi permite omului să nu se mai teamă de ceea ce simte în el? Îi dovedește lipsa de realitate a unor convingeri despre el, care îl fac să sufere?

Însuflețirea pe care o produci trebuie să fie la fel de stabilă precum cea a promovării cunoașterii care te descoperă pe tine în ceilalți oameni.

Concluzie: Viața e un joc care te face uneori să surâzi, alteori te întristează, are reguli scrise

și nescrise pe care ai datoria să le cercetezi, să le accepți, să le upgradezi sau chiar să le schimbi dacă nu ți se potrivesc. E un joc în care participarea este obligatorie dacă nu vrei să fii catalogat ca anormal și băgat într-o lume paralelă, ca aceea a bolnavilor. E un joc din care din când în când câștigi sau pierzi dar din care dobândești înțelepciune și experiență - acestea fiind marile beneficii ale jocului vieții.

Source: https://neculaifantanaru.com/jocul-vietii.html